

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Tomáše Langáška, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Petra Mikeše a JUDr. Miloslava Výborného, v právní věci navrhovatelky: **vláda**, se sídlem nábřeží E. Beneše 4, Praha 1, proti odpůrci: **ZVON**, se sídlem Staroměstské náměstí 13, Mladá Boleslav, o návrhu na rozpuštění politického hnutí,

t a k t o :

- I. Politické hnutí ZVON **se rozpouští.**
- II. Navrhovatelce **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Likvidátorem **se určuje** Mgr. Radslav Janeček, advokát, se sídlem Bubeníčkova 44, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 5. 12. 2014 podala u Nejvyššího správního soudu vláda (dále jen „navrhovatelka“) návrh na rozpuštění politického hnutí ZVON (dále jen „odpůrce“) podle § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (dále jen „zákon o politických stranách“). Návrh odůvodnila tím, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2012, čj. Pst 32/2011 - 52, byla činnost odpůrce pozastavena, a to pro opakované nesplnění povinností plynoucích z § 18 odst. 1 zákona o politických stranách; odpůrce pochybil v tom, že nepředložil Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávu za rok 2009 v úplnosti a za rok 2010 vůbec. Navrhovatelka citovala § 14 odst. 2 téhož zákona a uvedla, že odpůrce po pozastavení jeho činnosti nečinil kroky k odstranění závadného stavu. Dále navrhovatelka uvedla, že odpůrce v rozporu se zákonem nepředložil ani výroční finanční zprávy za roky 2011, 2012 a 2013, což má vyplývat z usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu č. 1136 z 38. schůze konané dne 3. 5. 2012, ke zprávě o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2011, z usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu č. 1661 z 53. schůze konané dne 15. května 2013, ke zprávě o kontrole výročních finančních zpráv politických

stran a politických hnutí za rok 2012, a z usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu č. 275 z 8. schůze konané dne 15. května 2014, ke zprávě o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2013. Dle navrhovatelky odpůrce nesplnil svou povinnost ani dodatečně.

[2] Odpůrce se k návrhu nevyjádřil.

[3] Nejvyšší správní soud rozhodl ve věci bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Nejvyšší správní soud k dané věci uvádí následující. Pravomoc a příslušnost tohoto soudu rozhodovat o rozpuštění politických stran a hnutí je založena § 15 odst. 1 zákona o politických stranách a současně i § 4 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 95 s. ř. s. Návrh na rozpuštění politické strany nebo hnutí je oprávněna podat vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky (§ 15 odst. 1 zákona o politických stranách). Podle ustanovení § 96 s. ř. s. rozhoduje soud o návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu.

[5] Podle § 4 písm. a) zákona o politických stranách nemohou vznikat a vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu. Z § 18 odst. 1 téhož zákona vyplývá povinnost stran a hnutí předložit každoročně do 1. dubna Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávu v členění konkretizovaném pod body a) až f) tohoto ustanovení. Podle § 14 odst. 1 téhož zákona může být činnost strany a hnutí rozhodnutím soudu pozastavena, jestliže jejich činnost je v rozporu s § 1 až 5, § 6 odst. 5 a § 17 až 19 nebo se stanovami.

[6] Podle § 14 odst. 2 zákona o politických stranách při pozastavení činnosti mohou strana a hnutí činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany pozastavena, podávají orgány uvedené v § 15 téhož zákona žalobu ve správním soudnictví na rozpuštění strany.

[7] Podle § 13 odst. 6 zákona o politických stranách strana nebo hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění, jestliže je jejich činnost v rozporu s § 1 až 5 nebo jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena. V rozhodnutí o rozpuštění strany a hnutí určí soud současně likvidátora, kterým nesmí být osoba, jež byla členem této strany a hnutí.

[8] Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že dle jeho rozsudku ze dne 3. 5. 2012, čj. Pst 32/2011 - 52 (jenž nabyl právní moci dne 21. 5. 2012), bylo prokázáno, že odpůrce nesplnil povinnost řádně předložit výroční finanční zprávu za rok 2009 v úplnosti a za rok 2010 výroční finanční zprávu nepředložil vůbec, proto Nejvyšší správní soud pozastavil činnost odpůrce, přičemž výslovně uvedl, že pokud nedojde k nápravě vadného stavu ve stanovené lhůtě, bude následně podán návrh na rozpuštění odpůrce. Navrhovatelka podala dne 5. 12. 2014 návrh na rozpuštění odpůrce z důvodu trvajícího neodstranění nedostatků,

pokračování

jež byly důvodem pro pozastavení činnosti odpůrce. Protože Nejvyšší správní soud rozhoduje podle skutkového stavu, který tu je v době jeho rozhodnutí, vyžádal si před vydáním tohoto rozhodnutí aktuální informace ohledně řádného předložení těchto dvou výročních finančních zpráv. Ze sdělení Ing. M. H., tajemnice Kontrolního výboru Poslanecké sněmovny, ze dne 3. 2. 2015, čj. PS2015/1196 2015/KV/76 plyne, že odpůrce nepředložil Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávu za rok 2009 v úplnosti a za rok 2010 ji nepředložil vůbec, přičemž v obou případech tak neučinil ani do dne rozhodování soudu.

[9] Na základě výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podaný návrh je důvodný, neboť vyplývá, že odpůrce opakovaně nesplnil zákonem uložené povinnosti, když dosud řádně nepředložil (úplné) výroční finanční zprávy za roky 2009 a 2010. Odpůrce tedy neodstranil stav, pro který byla jeho činnost pozastavena. Neučinil tak ani v době rozhodování Nejvyššího správního soudu. Odpůrce proto nesplnil opakovaně povinnost uloženou v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, přičemž nesplnění této povinnosti představuje zvláštní a samostatný důvod, pro který může být rozhodnuto o pozastavení činnosti politické strany či hnutí a následně v souladu s § 13 odst. 6 téhož zákona i o jejich rozpuštění.

[10] Znak opakovaného porušování zákonů ze strany odpůrce je naplněn i tím, že dosud nepředložil Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR ani výroční finanční zprávy za roky 2011, 2012 a 2013, čímž opakovaně a trvale porušuje svoji povinnost dle § 18 odst. 1 zákona o politických stranách. Dle obsahu spisu Nejvyšší správní soud konstatuje, že podle výše zmíněného usnesení Poslanecké sněmovny č. 1136 odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2011, pročež Poslanecká sněmovna požádala vládu o podání návrhu na pozastavení jeho činnosti. Z výše citovaného usnesení Poslanecké sněmovny č. 1661 odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2012, pročež Poslanecká sněmovna požádala vládu o podání návrhu na pozastavení jeho činnosti. Z výše citovaného usnesení Poslanecké sněmovny č. 275 pak vyplývá, že odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2013 a Poslanecká sněmovna požádala vládu o podání návrhu na zrušení odpůrce. I ohledně výročních finančních zpráv za roky 2011, 2012 a 2013 si Nejvyšší správní soud vyžádal aktuální informaci, přičemž z téhož sdělení Ing. M. H., tajemnice Kontrolního výboru Poslanecké sněmovny, plyne, že odpůrce nepředložil Poslanecké sněmovně předmětné výroční finanční zprávy za roky 2012 a 2013, a to ani do dne rozhodování soudu.

[11] S ohledem na shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud rozhodl o rozpuštění politického hnutí ZVON.

[12] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Odpůrce, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Navrhovatelce, která v řízení úspěšná byla, nevznikly v souvislosti s řízením před Nejvyšším správním soudem náklady nad rámec její běžné činnosti, a proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[13] Podle § 13 odst. 6 zákona o politických stranách určil Nejvyšší správní soud likvidátorem Mgr. Radslava Janečka, advokáta se sídlem Bubeníčkova 44, Brno. Likvidátor bude postupovat přiměřeně podle předpisů o likvidaci majetku a závazků obchodních společností (§ 12 odst. 4 zákona o politických stranách).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky podle soudního řádu správního přípustné.

Politické hnutí **j e o p r á v n ě n o** podat návrh podle čl. 87 odst. 1 písm. j) Ústavy, jestliže tvrdí, že rozhodnutí o jeho rozpuštění není ve shodě s ústavními nebo jinými zákony. Návrh lze podat ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k Ústavnímu soudu, podání návrhu má odkladný účinek (§ 73 odst. 1, 2; § 79 odst. 1 věta druhá zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 4. února 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu